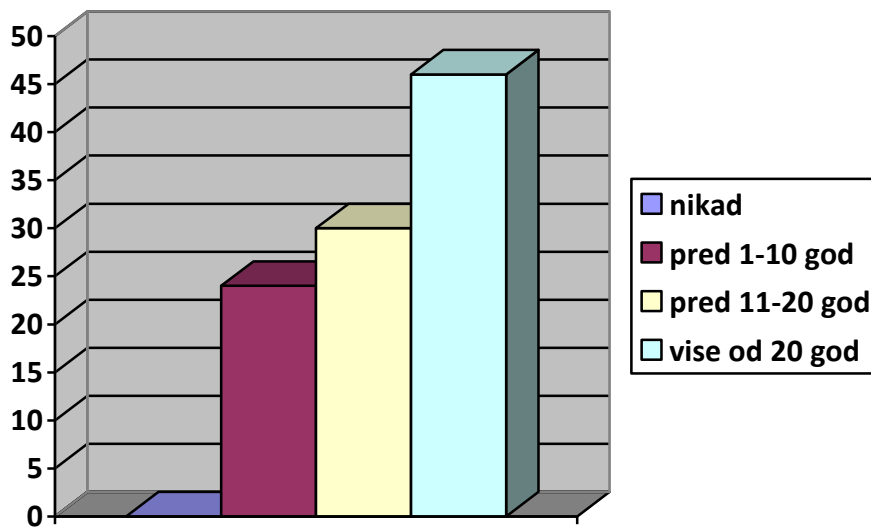

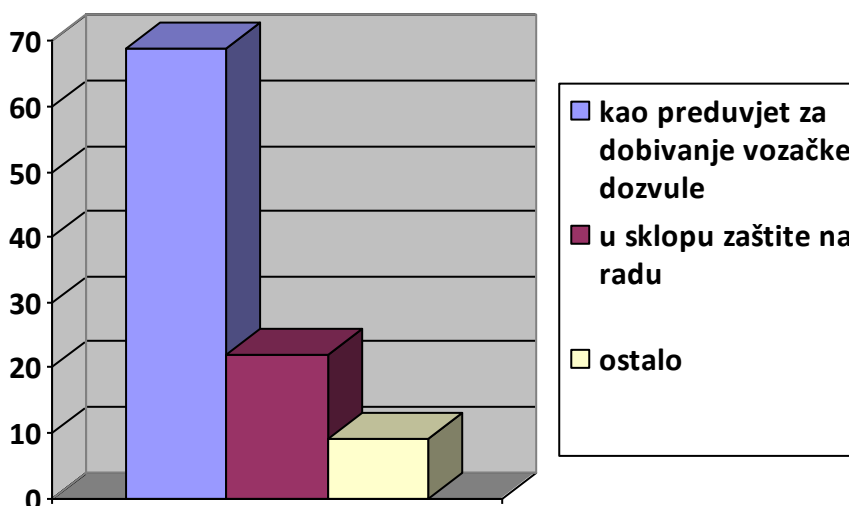
Rezultati ankete procjene znanja o pružanju prve pomoći

Pitanje broj 1. Kada ste zadnji put pohađali tečaj pružanja prve pomoći?

Rezultati pokazuju da su svi ispitanici pohađali tečaj pružanja prve pomoći. Gotovo polovica ispitanika, odnosno 46%, pohađala je tečaj prve pomoći prije više od 20 godina. Otprilike jedna trećina (30%) pohađala je tečaj prve pomoći pred 11 – 20 godina. Dok samo 24% ispitanika pohađalo tečaj pred 1 – 10 godina.

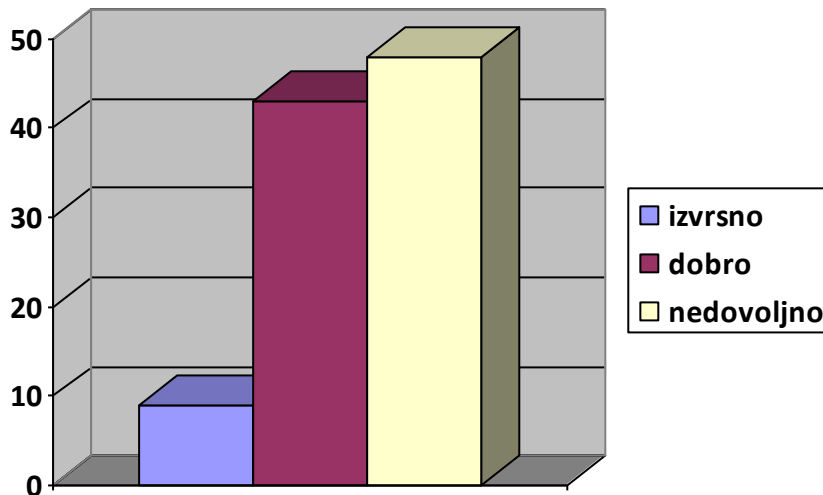
Pitanje broj 2. Zašto ste pohađali tečaj pružanja prve pomoći?

Kao što smo i očekivali, najčešći razlog pohađanja tečaja prve pomoći (69%) je upravo tečaj koji postoji kao preduvjet za dobivanje vozačke dozvole. Takav odgovor povezan je s zakonskom regulativom u Hrvatskoj gdje svaki kandidat za vozača mora imati položen tečaj

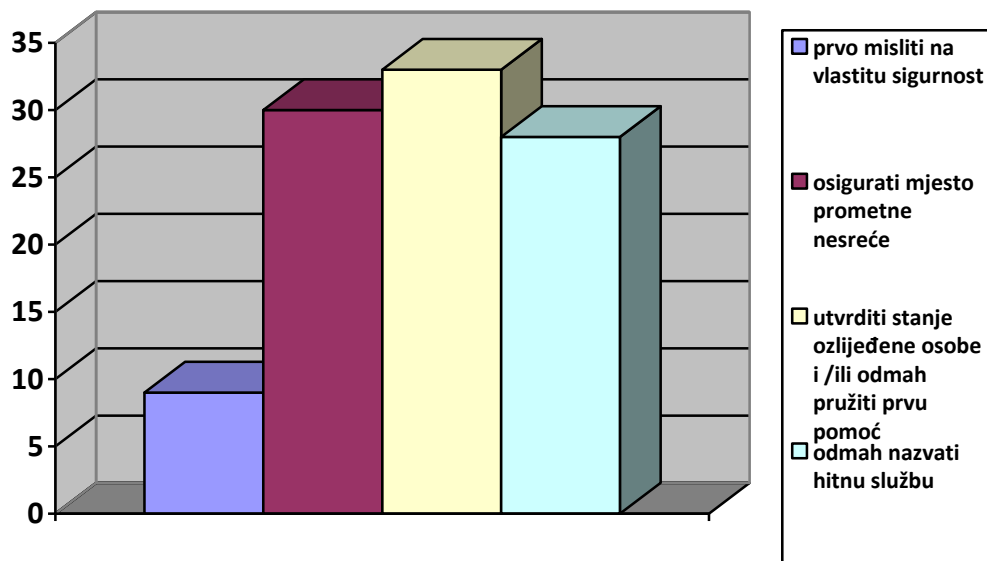
prve pomoći. Sljedeći najčešći odgovor (22%) bio je pohađanje tečaja u sklopu zaštite na radu, koji je također reguliran zakonom i ovisi o radnom mjestu osobe. Od ostalih odgovora (njih 9%) ističe se pohađanje tečaja u školi, na fakultetu, u sklopu Crvenog križa, ali, nažalost, vrlo mali broj ispitanika ističe znatizniju i osobni interes kao osnovni motiv.

Pitanje broj 3. Koliko se osjećate osposobljeni da pružite prvu pomoć u slučaju nesreće?

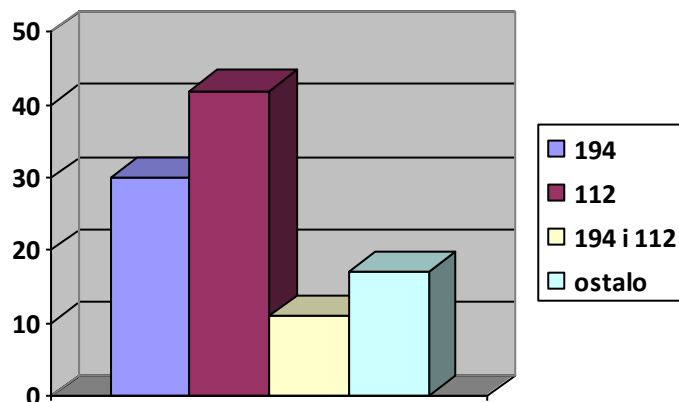
Gotovo polovica ispitanika (48%), a svi su pohađali tečaj pružanja prve pomoći, osjeća se nedovoljno osposobljena za pružanje prve pomoći. No, s druge strane, 43% osjeća se dobro osposobljeno i čak 9% izvrsno. S obzirom na ove rezultate, ističe se konstanta potreba ponavljanja tečaja prve pomoći gdje bi se osobe mogle upoznati s novinama u tehnici pružanja prve pomoći, ali i ponoviti već naučeno. Međutim, i u ovoj anketi, kao i u anketama provedenih kod europskih vozača, više od polovice ispitanika osjeća se dobro i izvrsno osposobljeno, što je u suprotnosti s drugim odgovorima u anketi kojima se procjenjivalo znanje. Zaključak zapravo govori da su vozači skloni precjenjivati svoje vještine pružanja prve pomoći.

Pitanje broj 4. Prvi ste stigli na mjesto prometne nesreće u kojoj je netko ozlijeđen, što ćete učiniti?

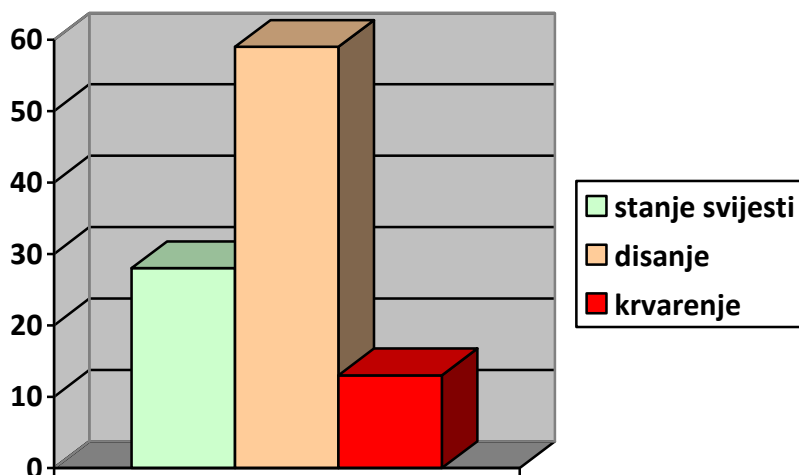
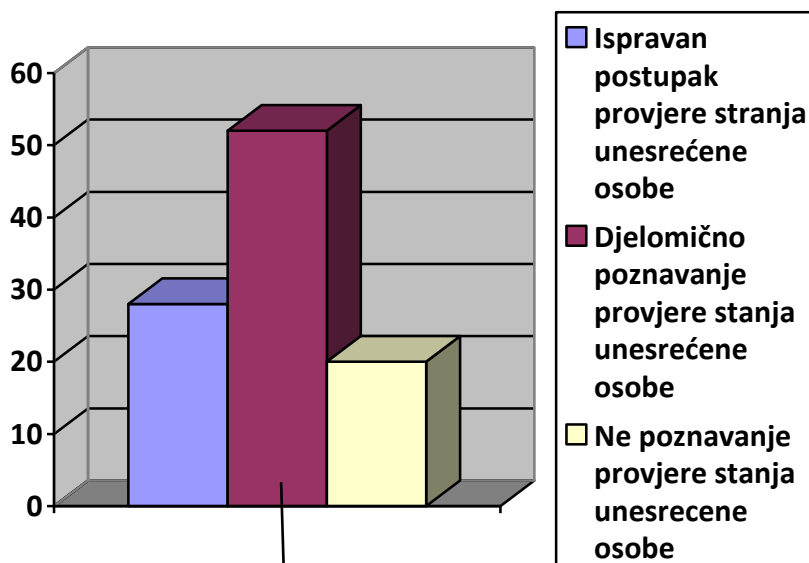
Odgovor na ovo pitanje tražio je poznavanje provedbe postupka pružanja prve pomoći od njegovog početka, odnosno što činimo prvo. Samo 9% anketiranih osoba znalo je da prvo treba misliti na vlastitu sigurnost. Njih 30% najprije bi osiguralo mjesto prometne nesreće. Približno isti broj (33%) odmah bi utvrdio stanje ozlijeđene osobe i/ili odmah pružio prvu pomoć. Nešto manje od jedne trećine (28%) odmah bi zvalo hitnu službu.

Pitanje broj 5. Koji je telefonski broj hitne medicinske službe?

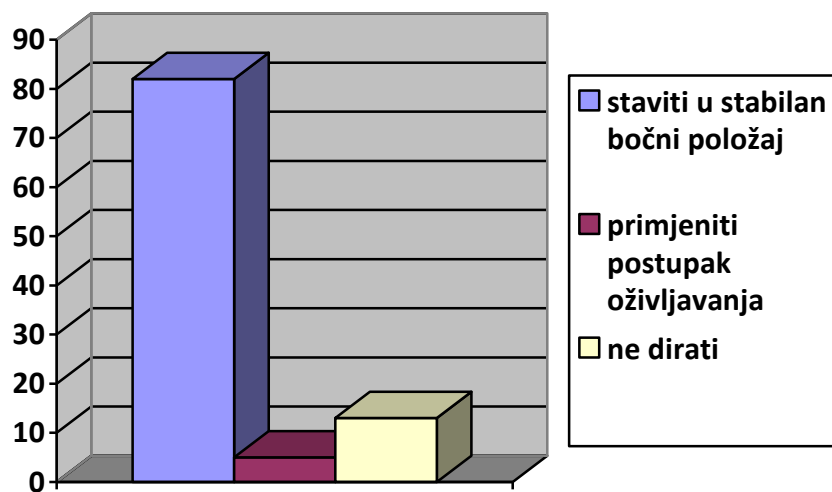
30% anketiranih osoba hitnu medicinsku službu nazvalo bi brojem 194. Od ostalih anketiranih osoba, 42% poznaje europski broj hitne medicinske službe – 112. 11% osoba ističe poznavanje i nacionalnog i europskog broja (194 i 112). No, čak 17% osoba nije znalo broj hitne medicinske službe, a navode se brojevi 911 ili 193. S obzirom na dob ispitanih osoba i činjenicu da su svi pohađali tečaj prve pomoći zabrinjavajuća je petina anketiranih osoba koja još uvijek ne zna broj hitne medicinske službe.

Pitanje broj 6. Napišite na koje se sve načine provjerava stanje unesrećenih osoba.

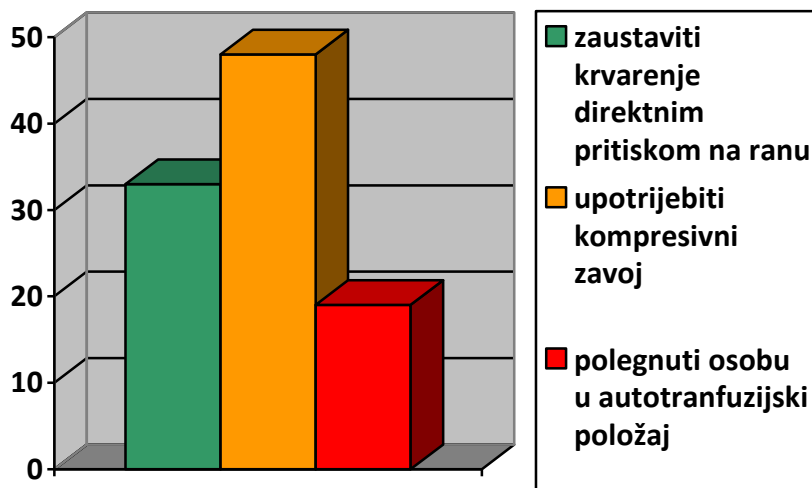
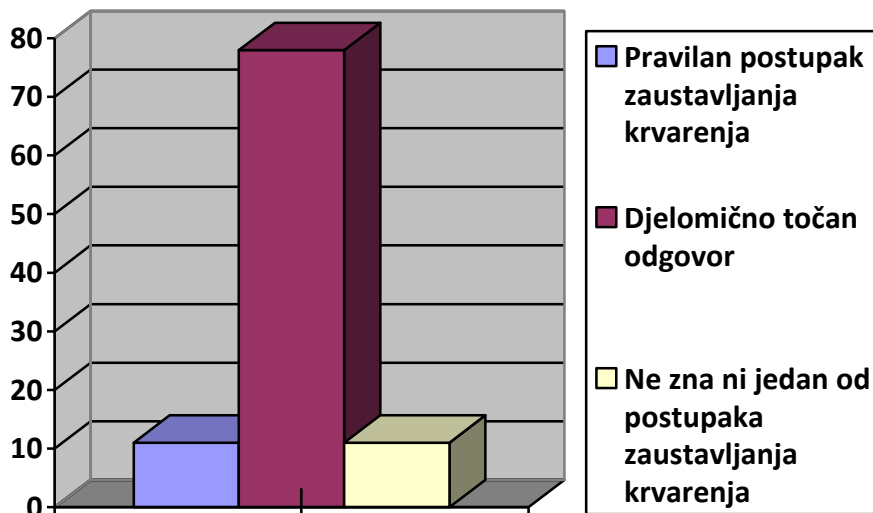
Samo 28% anketiranih osoba u potpunosti bi ispravno provjerilo stanje unesrećenih osoba. Djelomičnu provjeru, odnosno samo neke elemente bi provjerilo 52% osoba. Od toga, 28% ispitanika razgovaralo bi s unesrećenom osobom kako bi provjerili stanje svijesti, 59% ispitanika provjerilo bi disanje, a samo 13% bi provjerilo ima li unesrećena osoba ozbiljne ozljede, odnosno krvarenje. No, činjenica koja svakako ukazuje na potrebu za obnavljanjem znanja iz tečaja prve pomoći je 20% ispitanih osoba koje ne poznaju ni jedan način provjere stanja unesrećene osobe.

Pitanje broj 7. Unesrećena osoba je u nesvijesti i diše. Što ćete učiniti?

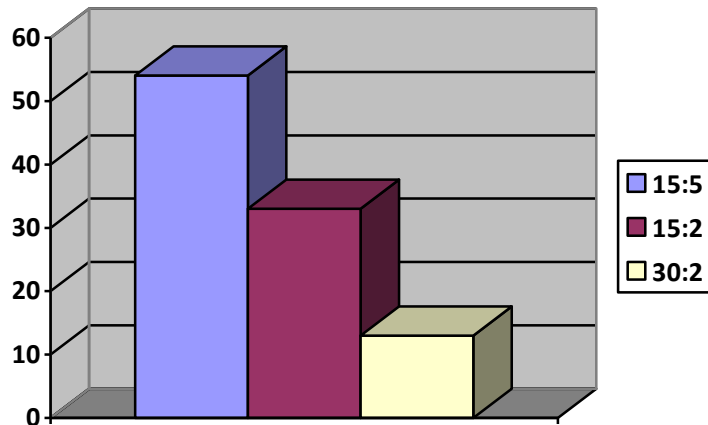
Čak 82% anketiranih osoba dalo je ispravan odgovor te bi ta skupina unesrećenu osobu stavila u stabilan bočni položaj. Od ostalih neispravnih odgovora, njih 5% primijenilo bi postupak oživljavanja, a 13% ispitanih ne bi uopće diralo osobu.

Pitanje broj 8. Unesrećena osoba jako krvari iz rane na ruci. Što ćete učiniti?

Na ovom pitanju postojalo je više točnih odgovora. Pravilan postupak zaustavljanja krvarenja poznaje samo 11% ispitanih. Isto tako, 11% ispitanih ne poznaje ni jedan od postupaka zaustavljanja krvarenja. Od ostalih ispitanika, neki su ponudili 1, a neki i 2 od moguća 3 točna odgovora. Tako bi, 54% ispitanih zaustavili krvarenje direktnim pritiskom na ranu. Njih 78% bi upotrijebilo kompresivni zavoj, a da je osobu koja jako krvari važno polegnuti u autotranfuzijski položaj znalo je samo 30% anketiranih.

Pitanje broj 9. Unesrećena osoba više ne diše. Koji je omjer masaže srca i umjetnog disanja u postupku oživljavanja?

Čak 87% anketiranih ne zna koji je omjer masaže srca i umjetnog disanja u postupku oživljavanja. Njih 54% izjasnilo se za omjer 15:5, dok se za omjer masaže srca i umjetnog disanja 15:2 izjasnilo 33% ispitanih osoba. Samo 13% anketiranih osoba zna kako se danas stavlja naglasak na održavanje cirkulacije te da je pravilan omjer 30:2.

Ova anketa provedena je među osobama koje su pohađale tečaj pružanja prve pomoći (što saznajemo iz 1. pitanja). Međutim, prema dobivenim rezultatima obvezno učenje prve pomoći koje se provodi za sve kandidate za vozače, ne predstavlja jamstvo za efikasno pružanje prve pomoći u praksi, posebice ako su vozači tečaj pohađali prije više godina pa i desetljeća.

Ovi rezultati pokazuju da osobe koje prođu tečaj pružanja prve pomoći posjeduju neka teoretska znanja, čak i neke temeljne vještine. No, većina praktičnih vještina je zaboravljena i mnogi nisu sigurni ili uopće ne znaju kako provesti složenije postupke kao što je oživljavanje.

Zaključak koji proizlazi iz ove ankete ukazuje na potrebu za redovitom obnovom znanja i vještina pružanja prve pomoći za sve vozače, ali i ostale sudionike u prometu.